

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 275 (5949) 1 снежня 1937 г., серада ЦАНА 10 КАП.

ПАМ'ЯЦЬ АБ ІМ БУДЗЕ ЖЫЦЬ У ВЯКАХ

Сёння народы нашай краіны схиляюцца перад пераможным сьцягам выдатнай, сьветлай памяці **Сергея Міронавіча Кірава**. Тры гады таму назад — 1 снежня 1934 года — фашысцкі агент падастаў трагічна-зіноўеўскай бандзе зброю і дыверсантаў, трымаў іх у агародні і спыніў забойства сына партыі і народа, бясстрашнага і мужнага барацьбіта за савецкім — **незабытага Кірава**.

Фашысцкія гіены абарвалі жыццё чалавека, які ўвесь рэвалюцыйны эпах свайго бласлаўнага сэрца, увесь ясны розум рэвалюцыйна-большэвіцка, увесь свой яркі талент арганізатара, народнага трыбуна без рэшту астаў будучыму новаму жыццю, сьветлага савецкаму жыццю для ўсіх працоўных нашай радзімы.

У гэтыя жалобныя дні, як і тры гады назад, у накіт гнева да ворагаў народа, у глыбокія горы за страчанага друга і правядуца спіскаецца сэрца народа.

Пад фашысцкай сволоч, трагічна-зіноўеўскай і бухарынскай сабакі і ваўкі міжнароднага капіталізма, хачелі сваім зрацінкім страдам разлаціць сталінізму рады большэвікоў. Але гэтыя гатоўныя пралічыліся. Ні на адну секунду не допусцілі жалезныя калоны будучыню рэвалюцыі, кіруючы геніяльным майстрам савецкага будучыня **Вялікім Сталіным**. Нікому і ніколі не павярнуць назад кола гісторыі. Няма такой сілы на свеце, якая магла-б сьпініць усёперамаючы ход савецкага.

Тым больш смехотворныя спробы гітлераўскай і катэніскай буржуазіі перамагчы нашай краіны сталінізму і ідэяў ідэяў, гэтых пісьмаў і крэпкіх, дробных фашысцкіх сабак, гэтага атрапа і гору чалавечыя з смяцэнняў агляды гісторыі, сьпініць магучыя пошты мільянаў, вялікі рух савецкага. Народы нашай краіны ніколі і нікому не дадуць зьвернуць сабе з ленынска-сталінскага шляху.

Пасля зрацінкікага страду ў Кірава кожнаму рабочаю і катэніскаму, кожнаму чалавечу працоўнаму нашай краіны стала лічыцца больш існа, што няма больш лютых ворагаў савецкаму, чым трагічна-зіноўеўскай і бухарынскай сабакі і ваўкі, што не можа быць літасці гэтым фашысцкім гадзюкам, якія дабраўшы азнаўленыя ўлады памешчыкаў і капіталістаў у нашай краіне і робяць у ім гэтыя сваёй гітлераўскай небыліцы ў гісторыі крывавыя злачынствы.

3 красавіка ў краі нашай краіны набатным вядуць разнастайныя гадзіны народныя разнастайны гадзіны! Сячэрні з твару зямлі фашысцкіх гадзюкаў Нікітай літасці трагічна-зіноўеўскай і бухарынскай бандзе — гэтым агітным агентам фашысцкіх развадак!

На вядзючы вышчыню ўзлядаць зоркасьць да ворагаў і рэвалюцыйна ільняць народных мас. Пры тапавозе мільянаў працоўных савецкай ўлады вырваліся наперад перамога, знішчыла чалавечы трагічна-зіноўеўскай, бухарынскай і іных гадзюкаў.

Народы нашай радзімы яшчэ пісьней згуртаваліся вакол партыі **Леніна** — **Сталіна**, вакол сьветлага таварыша **Сталіна**, другі і настаўніка таварыша **Сталіна**, чым другам, верным вучнем і блізкай саратнікам быў **Сергей Міронавіч Кіраў**.

Я тры таварыша Кірава народы нашай краіны далі свайго выдатнага і выдатнага разграміць трагічна-зіноўеўскай і бухарынскай сабакі і ваўкі, гэтую клятву мы выконваем з усім рэвалюцыйным запалам, і працоўныя нашай краіны выкажыць яе да канца.

Бліжэйшы саратнік, вернейшы рупаль і друг таварыша **Сталіна Кіраў** ўсім сваім чыстым і мужным жыццём рэвалюцыйна паказаў, што змаганьне за камунізм можна толькі іхчы за мужным працам і другім чым працоўных — **Вялікім Сталіным**, **Сергей Міронавіч** свята і верна змаганьне за ленынска-сталінскаму генеральную лінію выдатнай партыі, з усіх спадч магучых сіл астойва і ацвіць сьветла і атак ворагаў.

Сумесна з **Леніным** і **Сталіным** і пазіраючы на **Кірава** камуна да каменем будоваў велічныя будынак савецкага. Ён глыбока верыў у канчатковую перамогу савецкаму ў нашай краіне. **Сергей Міронавіч**, гэты мужны і бясстрашны большэвік ленынска-сталінскай загароткі, добра ведаў, што здабыць гэтую перамогу можна толькі ў жорсткай, бязлітаснай барацьбе з ворагамі партыі і савецкаму і ў першую чаргу з трагічна-зіноўеўскай сволоччу.

Агоп сваяччыннай нявісьці да ворагаў савецкаму гарэў у мужным сэрцы **Міронавіча**. Мы памятаем і ніколі не забудзем яго слоў аб тым, што сьмы павінны быць асабліва бязлітаснымі да трагічна, стаўшага перадавым атрадам буржуазнай контравольцыі.

Сергей Міронавіч быў адным з самых яркіх носьбітаў большэвіцкіх традыцый нашай партыі, і словы ніколі не разыходзіліся ў яго са сьправай. Ён верна большэвіцкая рука ніколі не дрыжала ў барацьбе з ворагамі нашай партыі, радзімы і савецкаму. І ў год будучыня нашай партыі ў глыбокім палодзі, і ў дні Кастрычніцкага ўзброенага паўстання, і ў год геранічнай абароны Астрахані, і разгорнутага савецкаму будучыня **Кіраў**, які ўзяўся за ратарога члена партыі да аднаго з таленавітых і любімых яго правядуць, бязлітасна граміў меншэвікоў, трагістаў, каменістаў, зіноўеўцаў і бухарынцаў, буржуазных нацыяналістаў — усю гэтую зграю драцінаў, гэтую бану фашысцкіх забойцаў, дыверсантаў і шпіёнаў.

Вялікая мэта, за якую змаганьне і ацвіць сваё жыццё **Сергей Міронавіч**, ажыццэўлена. Пад мудрым кіраўніцтвам таварыша **Сталіна** народы нашай краіны будоваць бяскасавае савецкаму грамадства на адной постанай зямлянага шара. Як квітнечы сад наліваецца сокамі багата, радасні і веснавога цвяцення глеба нашай вялікай радзімы.

У нашай краіне назаўсёды пакончыла з праклітым лаям экспэліатанці, рывтва і прыгнечаньня. У лютай барацьбе з ворагамі савецкаму, упартай творчай пошпай мы астабылі пчаслівае, радаснае жыццё для ўсіх працоўных нашай краіны. У гэты год записана ў **Сталінскай Канстытуцыі** — гэта тое, за што змаганьне **Сергей Міронавіч**. Вяліччы будынак савецкаму — лепшы помнік пчасліваму барацьбіту за савецкім, вернаму **Сталіну**, чароўнаму чалавечу нашай эпохі — таварышу **Кіраву**.

У грамадзянскім перамагчы савецкаму вялікая доля працы тав. **Кірава**. Папраўда, як і за намі **Міронавіч**, ён з пачатку, ён у пачатку сэрца. У шчаслівых усмешках мас народных мы бачым усмешку яго. У радасных, шчаслівых гадзюках заўваж і юнакоў нашай краіны мы чуюм голас яго. Яго палкага вера ў творчы сілы народа — у шчырым поштуру жалезных калон будучыню савецкаму.

Наша партыя, народы нашай краіны ні на адну секунду не забываюць нашай клятвы за **Кірава** — змаганьне і граміць да канца трагічна-зіноўеўскай і бухарынскай сабакі і ваўкі, гэтую клятву мы выконваем з усім рэвалюцыйным запалам, і працоўныя нашай краіны выкажыць яе да канца.

Фашысцкія развады з лагера капіталізма засылаюць і будучы засылаюць да нас шпіёнаў. Шпіёнаць і яшчэ раз ільняць — вось закон нашага жыцця, пакуль існуе капіталістычнае абкружэньне. Гэтыя ўказаньне павялічыла народам таварыша **Сталіна** асабліва неабходна памятаць і ніколі не забываць працоўным савецкаму савецкаму Беларусі, які жыць і працягваю на граніцы з капіталістычным Захадам.

Агенты японска-германска-польскіх фашысцкіх развадак, трагічна-зіноўеўскай і бухарынскай сабакі і ваўкі, пачалі вялікую шпюлу савецкаму будучыню ў Беларусі. Працоўныя нашай краіны пачалі разнастайныя працоўным, навокаль каварныя ворагі.

Перад сьветлай памяцю **Сергея Міронавіча** мы клянемся граміць і разграміць да канца фашысцкіх бандаў. Будзе зраўнаць так, каб не даць жыцця ворагам народа на савецкай зямлі.

Ніколі не зьмергне памяць аб **Сергей Міронавіч Кіраву** ў народзе. Яго чароўны, любімы вобраз палкага барацьбіта за савецкім будзе веча жыць і пахнуць народы нашай вялікай радзімы ў барацьбе за канчатковую перамогу камунізму.

Прайшло тры гады, як перастала біцца сэрца магучага трыбуна рэвалюцыі, вернага сына партыі, незабытага друга і настаўніка працоўных **Сергея Міронавіча Кірава**, паўшага ад кулі, пушчанага з рук азвэрэлай трагічна-зіноўеўска-бухарынскай банды.

Тройчы прэзэрныя ворагі савецкаму спынілі дарагое жыццё **бясстрашнага**, палкага рэвалюцыйнага, большэвіка. Але не спыніць ім нашага пераможнага руху наперад! Выкрываючы і знішчаючы падлых здраднікоў савецкаму радзімы, японска-германска-польскіх шпіёнаў, дыверсантаў і шкоднікаў, наша партыя, увесь многамільённы савецкі народ высока трымаюць ленынска-сталінскі сьцяг барацьбы за камунізм.

У дні, калі краіна Савецкаму рыхтуецца да выбараў у **Вярхоўны Совет СССР** на аснове **Сталінскай Канстытуцыі**, савецкі народ свята шануе памяць **Сергея Міронавіча** і дышыць ненавісцю да прэзэрных ворагаў савецкаму, адабраўшых у працоўных дарагое жыццё **Кірава**.

Прайдучы стагоддзі, але ў сэрцы будучых пакаленьняў веча будзе жыць авялены славай і любоўю народнай сьветлы вобраз палкага трыбуна савецкаму рэвалюцыі **Сергея Міронавіча Кірава**.

З ПРАМОЎ С. М. КІРАВА

«Работа, таварышы, не толькі захаляючая, але работа вельмі трудная, вельмі складаная і вельмі адказная. Але, калі мы маем такі геранічны рабочы клас, які насіць нашу Савецкую краіну, калі мы маем такую партыю, якую вядуць найвялікшы з людзей — **Вялікім Сталіным**, цяпер якой задацца? Вось тут, таварышы, як і заўсёды, не ведае ніякіх прэград, ніякіх перашкодаў, партыю, у якой у правядзе сваёй справы няма ні малейшага сумнення, я думаю, што з такой партыяй, з такім рабочым класам стаўляючы ўперад задачы не толькі вырашальны, але вырашальны бліскачы і вырашальны пераможна, тым больш, што асноўныя труднасці ўжо астаіліся заду».

(З прамовы тав. Кірава на XVII З'ездзе ВКП(б)).

«... Перамогі нашы вялікі, негаразімы. Але, таварышы, вакол нас усё лічыць жыць, існуе, праўда, разлагаючыся, але варожы нам капіталістычны свет. Ён кідае на барацьбу з мацнейшым камунізмам свае апошнія сілы...»

«... Таварышы, мы павінны зрабіць усё для таго, каб, калі нашы ворагі на Усходзе або на Захадзе ўздумаюць пастагнуць на сваяччынныя граніцы вялікага Савецкага Саюза, быць гатовымі даць пераможны, сакрушальны адпор».

(З прамовы тав. Кірава да рабочых і работніц Чырвонай сталіцы, сканзанай з трыбуны маўзалю Леніна у час грандыёзнай дэманстрацыі ў гонар XVII З'езда партыі).

АБ ПРАГРАМЕ ВЫТВОРЧАСЦІ ПРАМЫСЛОВАСЦІ І АБ РАБОЦЕ ЧЫГУНАК НА 1938 ГОД І НА ПЕРШЫ КВАРТАЛ 1938 ГОДА

Пастанова Савета Народных Камісараў Саюза ССР

Зыходзячы з дасягнутага на працягу 1937 года росту прамысловасці і транспарту і ў мэтах далейшага ўзросту народнай гаспадаркі, умацавання абаронна-прамысловай і аэрацыйна-прамысловай краіны і адказальнага растуцця пошты працоўных на тавары шырокага спажывання, Савет Народных Камісараў Саюза ССР пастановаў:	уб. або 110 проц. да чакаемага выканання 1937 года;	правільнасьць кварталнага планаў, запрымаючы Наркаматамі для прадпрыемстваў.
1. ПА ПЛАНУ НА 1938 ГОД.	на прамысловасці Наркамхарчпрама ўстанавіць газавую выпрацоўку на аснастаў рабочага ў 17.170 руб. або 111 проц. да чакаемага выканання 1937 года і сярэдне-гадавую зарплату рабочага ў 2.604 руб. або 108 проц. да чакаемага выканання 1937 года;	5. Абавязваць усё прамысловыя Наркаматы распараджаць і прадставіць не пазней 25 снежня 1937 года ў Савет Народных Камісараў Саюза ССР кіруючыя загады аб вытворчым плане кожнага Наркамата на 1938 год. У гэтых згадах таць на аснове асноўнай працы прамысловасці і асобных галін у 1937 годзе ўказанні на важнейшых п'ятнах вытворчага плана Наркамата і асобных галін прамысловасці.
1. Завершыць на 1938 год план прамысловай вытворчасці па агульнасаюзных і саюза-рэспубліканскіх прамысловых Наркаматах, па рэспубліканскіх Наркаматах мясцовай прамысловасці і Камітату Загацовак пры СНК СССР у размерых 84,3 млрд. рублёў (у лічбавых прап. 1926/27 г.), што складае рост у параўнанні з 1937 годам на 15,3 проц., у тым ліку:	Па прамысловасці Наркамхарчпрама — 3,4 млрд. руб.	6. Устанавіць на 1938 год сярэдне-статучную пагуру на чыгуначным транспарце ў 95 тысяч вагонаў, а перавозку грузаў у 568 млн. тон. Выпрацоўку на аснастаў рабочага ўстанавіць у 398,4 тыс. прывязаных тона-км. або 106,5 проц. да чакаемага выканання 1937 года, сярэдняю зарплату рабочага ў 3.590 руб. (з улікам налівавак за выслугу год), або 105,6 проц. да чакаемага выканання 1937 года.
Па цяжкай прамысловасці (Наркамхімпрам, Наркамаш і НКАН) — 43,90 млрд. руб.	Па прамысловасці Наркаммаша — 5,4 млрд. руб.	7. Устанавіць на 1938 год сярэдне-статучную пагуру на чыгуначным транспарце ў 1-м квартале 1938 года ў размерых 129,5 мільяна тон.
Па Наркамлетпраму — 16,52 млрд. руб.	Па прамысловасці Наркамлетпрама — 1,9 млрд. руб.	8. Устанавіць колькасць рабочых і служачых на чыгуначным транспарце ў 1-м квартале 1938 года ў размерых 883 тыс. чалавек і сярэдняю кварталную зарплату ў 883 руб.
Па Наркамхарчпраму — 14,00 млрд. руб.	Па прамысловасці Наркамхарчпрама — 2,3 млрд. руб.	9. Устанавіць колькасць рабочых і служачых на чыгуначным транспарце ў 1-м квартале 1938 года ў размерых 129,5 мільяна тон.
Па Наркамлесу — 3,84 млрд. руб.	Па Наркамлесу (фабрычна-заводская прамысловасць) — 3 проц.	10. Устанавіць колькасць рабочых і служачых на чыгуначным транспарце ў 1-м квартале 1938 года ў размерых 129,5 мільяна тон.
Па Наркамхімпраму — 3,84 млрд. руб.	Па Наркамхарчпрама (фабрычна-заводская прамысловасць) — 3 проц.	11. Устанавіць колькасць рабочых і служачых на чыгуначным транспарце ў 1-м квартале 1938 года ў размерых 129,5 мільяна тон.
Па Камітату Загацовак пры СНК СССР — 2,20 млрд. руб.	Па Наркамхарчпрама (фабрычна-заводская прамысловасць) — 3 проц.	12. Устанавіць колькасць рабочых і служачых на чыгуначным транспарце ў 1-м квартале 1938 года ў размерых 129,5 мільяна тон.
2. Устанавіць наступнае заданне па прадуццывасці працы і зароботнай плаце на 1938 год:	Па Наркамхарчпрама (фабрычна-заводская прамысловасць) — 3 проц.	13. Устанавіць колькасць рабочых і служачых на чыгуначным транспарце ў 1-м квартале 1938 года ў размерых 129,5 мільяна тон.
Па цяжкай прамысловасці (НКХП, Наркамаш, НКАН) устанавіць газавую выпрацоўку на аснастаў рабочага ў 14.283 руб. або 114,4 проц. да чакаемага выканання 1937 года і сярэдне-гадавую зарплату рабочага ў 3.707 руб. або 110,1 проц. да чакаемага выканання 1937 года;	Па Наркамхарчпрама (фабрычна-заводская прамысловасць) — 3 проц.	14. Устанавіць колькасць рабочых і служачых на чыгуначным транспарце ў 1-м квартале 1938 года ў размерых 129,5 мільяна тон.
Па прамысловасці Наркамлетпрама ўстанавіць газавую выпрацоўку на аснастаў рабочага ў 11.537 руб. або 111 проц. да чакаемага выканання 1937 года і сярэдне-гадавую зарплату рабочага ў 2.593 руб. або 110 проц. да чакаемага выканання 1937 года;	Па Наркамхарчпрама (фабрычна-заводская прамысловасць) — 3 проц.	15. Устанавіць колькасць рабочых і служачых на чыгуначным транспарце ў 1-м квартале 1938 года ў размерых 129,5 мільяна тон.
Па прамысловасці Наркамлетпрама ўстанавіць газавую выпрацоўку на аснастаў рабочага ў 11.537 руб. або 111 проц. да чакаемага выканання 1937 года і сярэдне-гадавую зарплату рабочага ў 2.593 руб. або 110 проц. да чакаемага выканання 1937 года;	Па Наркамхарчпрама (фабрычна-заводская прамысловасць) — 3 проц.	16. Устанавіць колькасць рабочых і служачых на чыгуначным транспарце ў 1-м квартале 1938 года ў размерых 129,5 мільяна тон.

АД РЕДАКЦЫ

У газеце «Звязда» ад 29 лістапада 1937 года ў матэрыялах, апублікаваных на першай палясе аб **Кліменту Ефрэмавічу Варашылаву**, у другім абзоне другой калонкі пасля слоў: «У **Луганск** тав. **Варашылаў** быў выбран старшынёй гарадской думы, старшынёй Савета Рабочых і Салдацкіх дэпутатаў» па віне аддзела партыйнай прапаганды і агітацыі ЦК КП(б)Б дапушчана праміска змаганьне. Канец абзаца трэба чытаць: «У **Луганск** тав. **Варашылаў** быў выбран старшынёй гарадской думы, старшынёй Савета Рабочых і Салдацкіх дэпутатаў Асабліва ўвага **Кліменту Ефрэмавічу** аддавалася фарміраванню Чырвонай гвардыі. Пад яго кіраўніцтвам рабочыя **Луганска** фактычна сканцэнтравалі ўладу ў сваіх руках яшчэ да Вялікай Кастрычніцкай савецкаму рэвалюцыі».

ПЕРАДВЫБАРЧЫ МІТЫНГ У ФАЊІПАЛІ. 28 лістапада ў Фаніпалі адбыўся перадвыбарчы мітынг працоўных Фаніпальскага, Байдацкага і Грычэнскага сельсаветаў Менскай сельскай выбарчай акругі. На мітынгу прысутнічала звыш 1000 чалавек. Спартаняны дружнымі апладысмантамі на мітынг выступілі і прамовані кандыдаты ў дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР тт. А. М. Абрамаў і І. Т. Значонак. Фото С. Грына.

МЕНСКАЯ ГАРАДСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКУГА

ВІШЕБСКАЯ ГАРАДСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКУГА

Будзем галасаваць за кандыдата ў дэпутаты Савета Саюза таварыша К. Е. ВАРШЫЛАВА і за кандыдата ў дэпутаты Савета Нацыянальнасцей таварыша В. Г. ВАНЕЕВА

КАНДЫДАТ У ДЭПУТАТЫ СОВЕТА НАЦЫЯНАЛЬНАСЦЕЙ Аляксей Міхайлавіч ЛЯВІЦКІ

ПЕРАДВЫБАРЧЫ СХОД 44-га ВЫБАРЧАГА ўчастка

Днямі ў клубе імя Варшылава адбыўся сход выбаршчыкаў 44 выбарчага ўчастка Менскай гарадской выбарчай акругі. На сходзе прысутнічала каля 400 чалавек.

Даклад аб жыцці і дзейнасці кандыдата ў дэпутаты Савета Саюза Вярхоўнага Савета СССР, жалеянага наркома абароны, першага маршала Савецкага Саюза, любімага беларускага народа Клімента Ефрэмавіча Варшылава зрабіў тав. Рудзіцкі. Бур-

нымі апладысмантамі і вострымі прывітаннямі ў гонар вялікага правядзera народа таварыша Сталіна і яго вернага саратніка таварыша Варшылава не раз перарываўся даклад.

На сходзе выступіў спартаняны дружнымі апладысмантамі кандыдат у дэпутаты Савета Нацыянальнасцей Вярхоўнага Савета СССР, выконваючы абавязкі старшыні Менскага горсавета Владимир Грыгор'евіч Ванееў.

ПРАМОВА Л. М. СЕЛЬДЗІНА (Работнік Белнапрамплессаюза)

Таварышы! Набліжаецца 12 снежня — дзень выбараў у Вярхоўны Совет Саюза ССР. Вышэйшы орган савецкай улады мы будзем выбіраць на аснове Сталінскай Канстытуцыі, якую хаў нам найважнейшай гонар чалавечства, наш друг і настаўнік Вялікі Сталін. (Апладысменты).

Калі ў дэдаўнічых і перадвыбарчых акругавых нарадах, мне проста не ведала, што мы засуджым вялікі гонар — галасаваць за таварыша Варшылава. Але нам, выбаршчыкам горада Менска, наша камуністычная партыя аказала вялікае давер'е — таварыш Варшылаў хаў згоду балатравацца ў дэпутаты Савета Саюза Вярхоўнага Савета СССР па Менскай гарадской выбарчай акрузе.

Тут знаходзіцца і моладзь і старыя. Стары добра памятаюць 1905 год, калі крывавы Нікалай хаў «свабода». У Менску з турмы тады вызвалілі палітвязьленых. Вызвалілі для таго, каб іх расстралялі. Поміжым гэтай трагедыі і з'яўляюцца магільні расстраляных таварышоў. Гэтыя дзень знаходзіцца на тэрыторыі нашага 44 выбарчага ўчастка. Яны ўсім нам напамінаюць пажкае мінулае.

Мы добра памятаем беларускага. Беларускія спадчыныя кварталы ламага горада, рабавалі нашы кватэры. Імі былі знішчаны ўсё запас дроў у Менску, і мы вымушаны былі высець на дрэвы нашу Камавуўскую ролчу.

Кожны з нас добра ведае, што беларускія банды былі разгромлены Чырвонай Арміяй, якою кіраваў наш Сталін і наш Варшылаў. Таму мы адзінамі ўсё свае галасы за нашага друга, за лепшага вучня таварыша Сталіна Клімента Ефрэмавіча Варшылава. (Апладысменты).

Мне 59 год. Скончыў «хедэр» (ўдзельнік рэвалюцыйнага пачатковай школы). Далей вучыцца не было магчымасці. А мае ўсе дзеці — два сыны і дзве дачкі — дзякуючы савецкай уладзе атрымалі вышэйшую адукацыю. Для нашых дзяцей пабудаваны выдатныя школы і вышэйшыя навуковыя ўстановы. Нашы дзеці могуць атрымаць любую спецыяльнасьць.

Вырас наш горад Менск, не пазнаў яго. Прадпрыемствы, тэатры, школы, паліцыя ўпрыгожваюць яго. Мы маем добрыя бальніцы, добра абсталяваныя рэзідэнцыяныя дамы, яскі. Усе працоўныя нашага горада, а мы ўсёй нашай краіны, жывуць заможна і весела. (Апладысменты).

Ворагі народа хацелі падарваць наше будучыцтва. Але наш народ пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна разграміў ворагаў і дабіўся найважнейшых поспехаў. Усе мы іверна ўпэўнены, што пад кіраўніцтвам мудрага Сталіна і яго лепшых саратнікаў даб'ёмся яшчэ большых перамог.

Мы ўсведамляем той вялікі гонар, які аказаў нам Клімент Ефрэмавіч Варшылаў. У дзень выбараў мы арганізавана і агуртавана прыязем на выбарчы ўчастак, каб аддаць нашы галасы за дарагога і любімага нашага друга Клімента Ефрэмавіча Варшылава (апладысменты), за стойкага большавіка таварыша Ванеева (апладысменты).

Няхай жывуць наш вялікі Сталін і яго верны саратнік Клімент Ефрэмавіч Варшылаў! (Бурныя апладысменты).

ПА МЕНСКАЙ ВЫБАРЧАЙ АКУЗЕ

Агітатары 66 выбарчага ўчастка тт. Вальковіч, Качава і Пятроўскі арганізавалі на кватарах выбаршчыкаў калектыўнае слуханне даклада таварыша Сталіна на Наўзычымым VIII Усеазаюным 3'ездзе Саветаў, запісанага на пласцінках.

27 лістапада ў часе абедзенага перапынку агітбюрога Сталінскага райкома партыі ў складзе 15 чалавек правяла гутаркі з рабочымі фабрыкі імя Крупскай аб падрыхтоўцы да выбараў у Вярхоўны Совет СССР. Пасля гутарак рабочым была пачэзана мастацкая самадзейнасьць.

Сяло Бараціна, палераннага Сафонаўскага раёна, Тульскай вобласці, — радзіма тав. Лявіцкага. Тут ён нарадзіўся ў 1904 годзе ў сям'і служачага, тут ён рос, тут працеў ён першыя годы свайго дзяцінства.

Залатым гэце дзяцінства ніяк не назахем. Калі хлапчуку было адзінаццаць год, памёр бацька. Сродкаў на існаванне ў сям'і не было ніякіх. І вось у 1918 годзе мы застаем хлапчука разам з яго малым братам у Белеўскім з'ячым доме. Тройка старэйшых выхаванцаў — Фармаюк, Белеў, Лявіцкі — галоўныя «гаспадары» і распарадчыкі дома. Яны працуюць на сельскай гаспадарцы — до меў сваіх коней, працуюць у садзе. Яны ў цэнтры жыцця дзіцячага дома, яго вераволі, застраляшчыкі ўсіх пачынаўняў, застраляшчыкі комсамольскай арганізацыі.

Ідзе пажкі дзевятнацата год. Чорныя хмары навесілі над савецкай зямлёй, адусюль палымаліся ворагі. Мамаўскае каніца прарывае чырвоны фронт, нашы часці адступалюць да Тулы, беглы ўзялі Оры. Горад Белеў на некаторы час становіцца прыгранічным горадам — да лініі агню сораг або п'яцьдзесят кілометраў.

У горадзе выключны ўздым. Працоўныя спешна мяняюць станкі на вінтоўкі, герачіна ўстаюць на абарону радзімы. Праходзяць спецыяльныя партыйныя і комсамольскія тыдні. Азілі за адным пайшлі на фронт атрады комунаў-партыйцаў. Дзіцячы дом гукаў, як патрыятычны ўсёй. Ажыўлены галасы, гарачыя гутаркі, спрычкі — трэба дапамагчы абароне малодзай рэспублікі. Старэйшы мараль аб чырвонаармейскай племаша, аб баявых вінтоўках — у самы раз б'ць раз'юшаных ворагаў рэвалюцыі.

Усім дзіцячым домам пайшлі на гарадскі мітынг, прысвечаны комсамольскаму тыдню.

Гарачы і протэсты словы закліку за пратэарскай моладзі. Запісаліся ў комсамол, і першым запісаўшымся быў Аляксей Лявіцкі.

А тылі праз два група запісаўшыхся пайшла ў Чырвоную Армію. Пайшлі ўсёй тройкай — Фармаюк, Белеў, Лявіцкі. І вышлі тут для нашых малых патрыётаў вялікі спачатку «непрыемнасці». Аб іх расказвае тав. Лявіцкі.

— Не бяруць нас у армію, хоць ты што... Гэта мяне і Белева.

— Вам яшчэ галубоў хіба ганяць ці ў баякі гуляць — гэта яшчэ туды-сюды... Вач ты іх, зняпільні вады... падемеівацца пад намі ў камісіі.

— Крыўда для нас неймаверная, кроўда, можна сказаць. Як-жа: Фармаюк бяруць, а нас не. Праўда, Фармаюку галоў воезнаіцаль, дзевятнаццаць, ён ужо і камуністам стаў, а нам яшчэ ўсёго на пятнаццаць... Што тут рабіць, што прыдумам? Мы і так, і гатак, пайшлі на ўсе хітраці.

— Дадзенькі, ды вы не глядзіце на голы, можа яны і няправільныя... Можна год памыліся, калі нетрыку пісаў... Вы зірніце на рот, вы зірніце на ўсё камплекцыю, ну чым мы не чырвонаармейцы! — А ростам мы не падкачалі, абодва былі росныя хлапцы, адзін у адзін. Рост і вырчуў. Прыялі!

— І толькі мы запісаліся — тут нам амушнію ўсё: шыбель во-о, на самыя пяткі, папакі сапраўдзінныя, паясы — як след. Атых хіба богаў не было, ды вырчулі абмоткі і свае башкі.

— І можаце сабе ўявіць, з якім героістым заляліся мы на свой комсамольскі сход. А самае галоўнае — запелі «Інтарнацыяналь», а мы пад казырок бярэм, як самыя што ні на ёсь сапраўдзінны чырвонаармейцы...

Разам з усёй Чырвонай Арміяй несці малалыя патрыёты ўсе пажкасы войны, пажкасы суровых паходаў. Працавалі па сувязі, з палымымі тэлефонамі.

— Паслалі нас аднаго разу алушкаць абрыў провалу. Было гэта недалёка ад Перагона, каля вёскі Аляксандраўкі. Справа была ў студзені 1920 года. Ішла галадзёдка. Холад страшэнны, вепер прарывае да казней. Ідем, упераменку п'янем провал у рука, праварам. І ў самы ратучы момант выплаў провал з рук. Шукалі мы яго, шукалі, поўзаючы па ільду, рукі аду-білі, замерзлі, ніяк не знайшлі... А тут адказны момант, самае наступленне... Ну, думалі, кепскія нашы справы... Але звай-

шлі. Злучылі, аднавілі сувязь. І што грахатаіць, запілакаў я тут ад вялікай радасці — выкавалі заданне як след!

Нашаю сувязістэю было тады гадоў шаснаццаць...

Тав. Лявіцкі быў чырвонаармейцам каманды сувязі пры штабе 8-й дывізіі. Чырвонаармейцам прабыў амаль што ўсё службу ў Чырвонай Арміі. Спачатку быў у Паўднёвым фронце, а вясной 1920 года звысіў была перакінута ў распара-

дэжыне Паўднёва-Заходняга фронту. Дывізія раней выступала супроць Дзяснікіна, потым супроць Брангеля, а на Паўднёва-Заходнім фронце супроць беамалякаў. У пачатку 1921 года дывізія ваірава з Махно.

У верасні 1920 года тав. Лявіцкі ўступіў ў рады партыі большавікоў. Быў гэта ў часе наступлення на беларускаў, калі нашы часці ўступілі на тэрыторыю Галіцыі, пад мастацкам Залачовым. Партыйная ячэйка дывізіёна сувязі спачатку крыку падумала: «Куды яго ў партыю, малалы залужа...» Але прынялі адзінагалосна. Адным з ракамандуючых быў Фармаюк.

Што кірвала тав. Лявіцкім пры ўступленні ў партыю? Гэта—жаданне б'ць у першых радах змагаючы за рэвалюцыю, жаганне актыўна дапамагаць ёй. Гэта — прыкляты герачінай барацьбы Чырвонай Арміі, легендарныя подвёгі нашых байцоў, гарачыя нявазвёсь да ворагаў.

— Памятаю, — расказвае тав. Лявіцкі, — з якім выключным аверствам і шэляю аснолю адносіліся беларускаўскія банды да палонных. У часе адной аперашы мы захавалі вёску і зняпільні там палыя горы з трупамі нашых таварышоў чырвонаармейцаў, трапіўшых у палон, трупы сядан-падоўжыкаў, якіх б'лім заганалі да дэла ў тылі і зверска забілі іх і палонных чырвонаармейцаў. А колькі злезалі і бяспрыкладных руінаўняўняў несці з сабою беларускаўскія войскі...

— Вось гэта ўсё і накірвала мой шлях да слаўных радоў большавіцкай партыі. Зразумела, што ў гэтай справе вялікую ролю адыграла і палітычная работа, якая праводзілася ў Чырвонай Арміі.

Гаворачы аб сваім святым партыйным жыцці ў Чырвонай Арміі, тав. Лявіцкі ўспамінае дыскусію аб профсаюзах.

— Не зусім яшчэ добра разабраўся я тады ў важнейшых палітычных справах. Але памятаю: асноўным крытэрыем для мяне ў апанцы ўсёй дыскусіі было—а што-ж прапануе, што скажа таварыш Ленін? І пераважна большасць нас, камуністаў, пры абмеркаванні аублікаваных дакументаў па дыскусіі акрыта і адзінадушна выступілі за прапановы таварыша Леніна.

На ўсіх этапах барацьбы з заклікатымі ворагамі народа, з тракцістамі, з бухарынцамі, са шкіднікамі, шпіёнамі і дыверсантмі тав. Лявіцкі быў верным і адданым сынам партыі, які заўсёды і ўсёгды ахоўваў вялікі сніг камунізма ад воражых пасаченняў.

У красавіку 1921 года тав. Лявіцкі дамабілізаваўся з Чырвонай Арміі. Прыехаў у Белеў, працаваў інструктарам Укома, загадчыкам адрэса. У 1922 годзе — часі-

біро і загадчык аддзела Павтвога камітэта комсамола. Працаваў сакратаром парт'яцэйкі, загадчаў аддзелам Епіфанскага Укома, працаваў старшынёй райвыканкома ў Сявэрных Прудах. Гэта ўсё ў Тульскай губерні.

У 1928 і 1929 годзе — інструктар Тульскага акрывыканкома і памеснік загальна-аграмадзена. Потым працаваў у Маскоўскай вобласці: з 1930 па 1933 год — сакратаром Чарнскага райкома партыі, з 1933 па 1937 год — сакратаром Са-соўскага райкома.

У гэты час быў Лазар Майсеевіч Кагановіч звысунуў лозунг аб ператварэнні Маскоўскай вобласці ў сацыялістычную ў выд'я-алячоную». І трэба сказаць, што Сасоўскі раён, які кіраваў тав. Лявіцкі, быў пажкальным раёнам ва ўсёй вобласці ў сенсе практычнага правілення ў жыцці гатага лозунга.

У чэрні 1937 года рашэннем Маскоўскага Аблсавета Камітэта ВКП(б) тав. Лявіцкі быў прызначан загадчыкам Маскоўскага абласнога змелнага ўпраўлення. У апошнія часы быў кандыдатам у члены пленума Маскоўскага абласнога камітэта партыі і потым членам пленума. З жніўня 1937 года рашэннем ЦК ВКП(б) пасланы на работу ў БССР, дзе і выбраны пленумам ЦК КП(б)Б выконваючым абавязкі другога сакратара ЦК.

Такі жыццёвы шлях тав. Лявіцкага, біяграфія якога неадлучна ад біяграфіі ўсёй нашай краіны, з ростам якога рос ён сам, вучыўся і выхоўваўся на іе дасягненнях і перамогах, на практыцы вялікага будучыцтва. Рос у дэснай і непарушай сувязі з масамі, кіруючы імі і разам з тым вучыўся ў іх.

Тав. Лявіцкі працаваў амаль што ўвесь час на партыйнай рабоце. Ён успамінае рады рад азідаў, які вучыўся ён, малалы камуніст, на практыцы класовай барацьбы, які вучыўся ў старых камуністаў, пераімаў вопыт іх работы.

— Пасля мабілізацыі з арміі ў 1921 годзе паслаў мяне Уком партыі праводзіць закон аб харчовым падатку ў Лучаскію вобласць. Паехаўі разам з тав. Новікавым, старым камуністам-чыгуначнікам. Кудалі аказалі ўпартае супраціўленне. Ты пра рэвалюцыю гавораш, а яны на «слова» ваіраюць, ты пра ворагаў савецкай дзяржавы, а яны табе пра мануфактуру. Біліся мы, біліся супроць кулацкай пракацыі і нарэшце мы разграмілі ворагаў. Мы — болей за ўсё Новікаў, я дапамагаў яму — разбілі кулацкі фронт, адваілі ў кулакоў бегнута і сераднікоў. Быў там мільян азін, кулак з кулакоў. Раззлавалі яго пад арох, паказалі сялянам, які ашукваў іх і іх, і дзяржаву.

Гарачы быў сход! У выніку яго белнякі і сераднікі пайшлі за намі, закон аб падатку быў праведзены ў жыццё.

З выключнай любоўю гаворыць т. Лявіцкі пра Лазара Майсеевіча Кагановіча, пад непасрэдным кіраўніцтвам якога працаваў ён у Маскоўскай вобласці.

— Штат чыя я абавязан вернаму саратніку ЦКіфа Вісарыянавіча — Лазару Майсеевічу Кагановічу... І ўвесь свой вопыт, усе свае вельі, набыты пад яго слаўным кіраўніцтвам, я аддам на карысць працоўным, на справу Леніна—Сталіна.

— Тав. Лявіцкі, гаворачы аб разгроме ворагаў партыі і народа: тракцістаў, бухарынцаў, напьянал-фашыстаў, шпіёнаў і ўскай іншай нечысці, заклікае да яшчэ большай пільнасці, напамінае аб праграітычным становішчы нашай рэспублікі, аб ролі БССР як баявога фарпоста вялікага Савецкага Саюза.

— Мы білі ворагаў, будзем б'ць, будзем выкруцьваць іх з любоў шчыльным, куды-б яны ні залезлі. Наша агучная задача — б'ць пільнымі, да канца разграміць ворагаў і базілітасна іх ашпашаць.

— Працоўныя Беларусі вылучылі маю кандыдатуру ў Вярхоўны Совет. Гэта вялікі гонар і вялікае давер'е. І гэта давер'е я распавядаю, як давер'е да нашай слаўнай і баявой камуністычнай партыі, як давер'е да вялікай справы Леніна—Сталіна, якой мы жывем, за якую змагаемся, за якую алладзім усе нашы сілы і здольнасці, усе наша жыццё.

МІХАСЬ ЛЬНІНКОУ.

ПРАМОВА В. Г. ВАНЕЕВА

Таварышы! Перш за ўсё дазвадыце перадаць вам вялікую паважу за аказаны мне гонар і давер'е — за выставленне кады кандыдатуры ў дэпутаты Савета Нацыянальнасцей ах Менскай гарадской выбарчай акругі. (Апладысменты).

Аказаным мне гонарам і давер'ем я абавязаны ўсёму савецкаму народу, нашай камуністычнай партыі і таму, хто аддае ўсё сваё жыццё за справу ўсіх працоўных, — нашаму вялікаму і ўсім любімаму Іосіфу Вісарыянавічу Сталіну. (Бурныя авацыя, вопілы: «Няхай жыве наш вялікі правядыр і настаўнік таварыш Сталін!» Усе, стоячы, вітаюць любімага правядыра).

Таварышы! На адной шостаі частцы рэмнага шара рабочы клас і ўсе працоўныя нашай вялікай краіны, пад кіраўніцтвам партыі Леніна—Сталіна, пад кіраўніцтвам нашага мудрага правядыра вялікага Сталіна з дня на дзень крпаталівай, упартай і гіганцкай работай будуюць сваё шчасце і радаснае жыццё.

Наша краіна за 20 год ператварылася ў стары пароса-жантарскай, жабранкай і гонар Радзі ў самую перадавую, у самую магутную і ў самую культурную краіну ў свеце.

Мы стварылі магутную сацыялістычную прамысловаць. Мы стварылі буйнейшую ў свеце механізаваную сацыялістычную сельскую гаспадарку. На нашых сацыялістычных палках працуюць сотні тысяч выдатных трактароў і камбайнаў. У нас няма беспрацаўнай, бескультурнай і жабрацкай вёскі. У нас ёсьць культурная, заможная калгасная вёска. Мы паспяхова ажыццяўляем ленінскі план электрыфікацыі краіны. Ляўшка Ільіча ў калгаснай вёсцы стала не марай, а рэальнай сапраўднасцю.

У нас няма больш памешчыкаў і капіталістаў, у нас няма эксплуатацараў і эксплуатаемых, у нас няма прыгнатыліцаў і прыгнатыных. У нас няма больш беспрацоўя, галечы і бядстваў.

Гігантска вырастае наша прамысловаць, наша сельская гаспадарка, распыта п'яна культура. Усе каштоўнасьці, усе дасягненні, усе багачы ў нашай краіне належаць усаму нашаму вялікаму працоўнаму народу.

Таварышы! Сапраўды ў нас ёсьць што абараняць, у нас ёсьць чым абараняць, у нас ёсьць каму абараняць нашу слаўную сацыялістычную рэвалюцыю.

Гігантска вырастае наша краіна за 20 год. І ўсё гэта—рэзултат правільнай партыйнай партыі Леніна—Сталіна (бурныя апладысменты), усе гэтыя перамогі—рэзултат самаадданай барацьбы рабочага класа. Пад кіраўніцтвам нашай партыі вяршыцца масы перадавых і беспартайных — рабочых і сялян амагаюцца за шчасце ўсяго працоўнага народа.

Агітная кучка шпіёнаў і адралікаў—срацісты, бухарынцы, рыкыці—жадалі павярнуць кола гісторыі назад, але наша партыя іх выкрыла і базілітасна разграміла.

Хіба не ясла зараз усяму свету, што наша партыя выканала волю ўсяго савецкага народа, калі яна базілітасна разграміла ўсю гэтую аградыцую банду японізаваных шпіёнаў?

За нашай партыяй, таварышы, магутная спыяная стаіць усяь народ, моцна агураваны вакол сталінскага Цэнтральнага Камітэта і савецкага Урада, вакол любімага правядыра народаў вялікага Сталіна. (Бурныя авацыя, вопілы прывітаньняў).

Няхай жыве партыя Леніна—Сталіна! (Бурныя апладысменты).

Няхай жыве вялікі савецкі народ! (Апладысменты).

Няхай жыве наш родны і любімы таварыш Сталін! (Бурныя апладысменты. Усе ўстаюць. Вопілы прывітаньняў у гонар таварыша Сталіна. Бурная, доўга незмаўлючая авацыя).

АНГЛА-ФРАНЦУЗСКІЯ ПЕРАГАВОРЫ

ЛОНДАН, 28 лістапада. (БЕЛТА). Па паведамленню агенства Рэйтар, прадстаўчыя англа-французскія перагаворы разглядаюцца як падзея выключнай вялікай палітычнай важнасці.

У часе перагавораў, шмат дзейнага ўдзелу прымаюць французскія міністры, якія разглядаюцца як паводзіны для дэкларацыі адносна ліх-небудзь змен у карынных пытаннях англійскай палітыкі.

Побач з гэтымі пытаннямі будзе таксама абмяркоўвацца і стварэнне вельмі сур'ёзнага становішча на Далёкім Усходзе, у якім пераходзіць аднаго з англійцаў, у якім пераходзіць аднаго з англійцаў, у якім пераходзіць аднаго з англійцаў.

Мета англійскага ўрада, займае агенства, заключаецца ў тым, каб ажыццявіць усе свае маршэлістычныя ў дэспі супрацьпалітыцы з ЗША. Пасля Англіі, Францыі і ЗША прадпрынялі ўжо сумесна дэмарш у Токіа.

ЛОНДАН, 30 лістапада. (БЕЛТА). Па паведамленню агенства Рэйтар, у пачатку англа-французскіх перагавораў, якія адбыліся ўчора раніцай, намеснік міністра замежных спраў лорд Галіфакс зрабіў даклад аб сваёй пазіцыі ў Германію.

Затым абмяркоўвалася мяркуюма пазіцыя міністра замежных спраў Францыі Дэльбоса ў краіны Цэнтральнай Еўропы. Перайшоўшы да абмеркавання становішча на Далёкім Усходзе, абодвае стараны знайшлі, што неабходны меры для забеспячэння іх інтарэсаў.

Абодвае стараны выказалі жаданне супрацоўнічаць з усімі краінамі, аднак яны сазнаюць, што да пачатку канкрэтных перагавораў неабходна вялікая падрыхтоўчая работа.

ЛОНДАН, 30 лістапада. (БЕЛТА). Па словах агенства Рэйтар, французскі прэм'ер Шотан выказаў поўнае задоволенне па поведзе ходу перагавораў.

— Я вельмі задоволены — заявіў Шотан, — што па ўсіх пытаннях паміж абодвама ўрадамі выявілася поўная згода.

ГЕСТАПО — АРГАНІЗАТАР ФАШЫСЦКАЙ ЗМОВЫ ВА ФРАНЦЫІ

ПАРЫЖ, 29 лістапада. (БЕЛТА). У Францыі на справе аб выкрыцці ва Францыі фашысцкай змовы наглядаюцца некалькі зацішныя. Гэта зацішныя скарсціваюцца французскай рэакцыі і фашызмам для арабскай абароны арабскага герцога Полюа да Бора, генерала Дюсенсера і інш. Наўрад ці выкажае сумневанне тая змаўшчыца, што крыжывымі выступленнямі ў карысць Дюсенсера, рэкламаваннем мінулых ваенных «саўдэ» генерала фашысцкай і рэакцыянай тоды імкнуча ўзвейнічаць на селяцка ўлады з тым, каб замяць далейшае выкрыццё фашысцкай змаўшчыцы.

Зусім відавочна, што Дюсенсер і іншыя арабскавыя на гэтага часу асобы, якія-б сур'ёзную ролю ў змове яны ні адыгралі, усё-ж з'яўляюцца толькі выважываю, а не галоўнымі арганізатарамі і выканаўцамі змовы.

Газеты паведамляюць, што слядным удачам удалося знайсці ключ шифра, неабходны для таго, каб прачытаць рад дакументаў, і з'яўляюцца ў свой час пры вольным у намішанні касы камерыянага фота на вуліцы Пранава у Парыжы.

Сярод іх такія шифраваныя дакументаў вельмі шмат іншых спісы членаў арганізацыі, рыхтоўчай фашысцкай пераварот у Францыі.

Рад вельмі выкрыцці, звязаных з фашысцкай змавой ва Францыі, публікую

орган кампарціі «Юманітэ». Газета ўказвае перш за ўсё, што зноўнае ў і фашыстаў пры вольным у аранцыі артыкулы істэрыя сварады свечаль, што змаўшчыцы мей не толькі лёгкую зброю, але і артылерыйскія гарматы. Газета далей указвае, што зброю для змаўшчыцы прыбывала з Германіі, Швейцарыі, Бельгіі, Італіі і іншых краін.

«Запасы кулямэтаў, аўтаматычных рэвольвераў і ваеннага снаражня, — паша газет, — прыбывалі з Італіі на востраў Корсіку, адкуль затым яны перакіраваліся ў ваколіцы г. Кан (на поўні Францыі). Калі Кан знаходзіцца патэмым склад зброі. З гэтага складу зброя пераправалася на аўтамабільах у Ліён, Марсель, Парыж і іншыя пункты».

«Юманітэ» выражае здзіўленне, чаму да гэтага часу не зроблен дэпыт рэвэрта Дорно. Газета лічыць неабходным высьветліць зносіны Дорно з ліяром Іспанскіх мяжэжнікаў генералам Франка, адносіны Дорно з баронам фон Потэрам, пазваўна ўвёкшым з Францыі, высьветліць яно наўдзіны сустрачы з паліменікамі фашысцкага імплэмата Рыбентропа, які адбыўся ў Парыжы, «з гэтых дэпятаў, — прадаўжае «Юманітэ» — змыкалі-б, без усямага сумнеўна, іншыя доказы таго, што змова супроць Французскай рэспублікі арганізавана Гестапа».

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

МАДРЫДСКІ ФРОНТ

27 лістапада авіяцыя мяжэжнікаў бамбарыравала Мадрыд. Тры самалёты мяжэжнікаў 29 лістапада зрабілі палёт над Мадрыдам. Рэспубліканскія зенітныя батарэй прымусялі іх вярнуцца на свае базы. Ні адна бомба не была сінхуца фашысцкімі лётчыкамі.

У поўдзень 28 лістапада мяжэжнікі атакавалі пазіцыі рэспубліканцаў на поўдзень ад Таледа. Атака мяжэжнікаў была здыта агнём рэспубліканскіх кулямэтаў і зенітнымі дыямітчыкаў. Пасля трох па-спадуюных атак мяжэжнікі вымушаны былі вярнуцца на свае пазіцыі. Страты мяжэжнікаў вельмі значныя.

У Гвадалахары ў выніку бамбарыроўкі налічваецца больш 40 забітых. Тры самалёты мяжэжнікаў 29 лістапада зрабілі палёт над Мадрыдам. Рэспубліканскія зенітныя батарэй прымусялі іх вярнуцца на свае базы. Ні адна бомба не была сінхуца фашысцкімі лётчыкамі.

У поўдзень 28 лістапада мяжэжнікі атакавалі пазіцыі рэспубліканцаў на поўдзень ад Таледа. Атака мяжэжнікаў была здыта агнём рэспубліканскіх кулямэтаў і зенітнымі дыямітчыкаў. Пасля трох па-спадуюных атак мяжэжнікі вымушаны былі вярнуцца на свае пазіцыі. Страты мяжэжнікаў вельмі значныя.

ТАЙНАЯ ПАЗЕДКА ГЕРМАНСКАГА ВАЕННАГА МІНІСТРА У ІСПАНІЮ

ПАРЫЖ, 29 лістапада. (БЕЛТА). «Юманітэ» паведамляе: З тымі тэмамі назад германскі ваенны міністр генерал фон Бломберг зрабіў тайную паездку ў Іспанію. Бломберг суправаджаў вяршышні афіцэры германскага генеральнага штаба. У Іспаніі Бломберг сустраўся з гене-

ралам Франка і сумесна з ім абсудзіў становішча войск, а таксама італа-германскія ўмацаванні на востраве Мадрыда. Затым Бломберг адыраўся ў Іспанію Мадрыда, дзе абсудзіў хол фашысцкіх войскаў.

Е. СТАСАВА

Старшыня ЦК МПР СССР

ПЯТНАЦАЦЬ ГОД МПР'А

Пятнаццаць год таму назад — 30 лістапада 1922 года — IV кангрэс Комуністэцкага Інтэрнацыянала вынес рашэнне аб стварэнні Міжнароднай арганізацыі працоўнага барацьбітва рэвалюцыі (МПР).

К гэтаму часу ў асобных капіталістычных краінах — у Балгарыі, Аўстрыі, Германіі, Злучаных Штатах Амерыкі — ужо існавалі арганізацыі па аказанню дапамогі афрарам барацьбы тэрору. Але арганізацыі гэтыя не былі масавымі. Яны не валі шырокай палітычнай барацьбы супроць барацьбы тэрору, яны не былі аб'яднаны ў міжнародны маштабе.

IV кангрэс Комуністэцкага Інтэрнацыянала заставі аснову міжнароднай пазнавальнай арганізацыі, якая з'яўляецца зараз ва ўсіх кутках зямляга шпэра сімвалам брацкай салідарнасці працоўных. Працоўны Саюз Савецкага Саюза, зыхаваная партыя Леніна — Сталіна ў духу пралетарскага інтэрнацыяналізма, з энтузіязмам падтрымалі ідэю МПР. Зараз 9 мільянаў савецкіх грамадзян з'яўляюцца членамі МПР.

Якую выдатную работу ў духу сапраўднай міжнароднай салідарнасці разрабала за прапіншымі годамі наша маладына армія мпраўнікаў! 23 лістапада 1923 года мпраўніцкая арганізацыя горада Вяткі (зараз Кіраў) узяла шэфства над палітэвалюцкімі некалькіх германскіх турмаў. Зараз у нас няма амаль ні адной ачытай МПР, якая не шэфствавала б над палітэвалюцкімі асобамі-небудзь турмаў палітэвалюцкіх краін.

За граніцамі, у арганізацыях брацкіх

ралам Франка і сумесна з ім абсудзіў становішча войск, а таксама італа-германскія ўмацаванні на востраве Мадрыда. Затым Бломберг адыраўся ў Іспанію Мадрыда, дзе абсудзіў хол фашысцкіх войскаў.

Ініцыятыва мас стварыла не толькі гэтую форму пацтрымава барацьбы за свабоду, якая пакутоўчыя ў капіталістычных зяспенках. Масы выстулілі інога іншых форм маршальнай і матэрыяльнай дапамогі афрарам фашызма і рэакцыі. Успомніце «мпраўніцкія гектары» ў Італіі, ітэрнацыяналістычныя суботкі, стварэнне ўдарных і стэханаўскіх брыгад МПР на прамысловых прадпрыемствах і ў калгасах. Успомніце вялікую работу МПР па ітэрнацыяналізму выхаванню мас.

Дзейнасць мпраўнікаў у Савецкай краіне праяснута адной думкай: мы з вамі, браты на класу, вядзі капітала! Мы з вамі, афрары срываючага фашысцкага тэрору, барацьбіты за перамогу рабочага класа, за шчасліваю будучыню ўсяго чалавечка!

Рост ліку членаў МПР ў ўся іх дзейнасць даюць магчымасць пастапапа павялічыць матэрыяльны фонд дапамогі афрарам фашысцкага тэрору. Сродкі МПР СССР растуць год ад года. У 1925 годзе членскія ўзносы складалі 886.000 руб.,

Ліцавы і зваротны бакі медалі з партрэтам С. М. Кірава і датамі яго нараджэння і смерці. Работа малювача двара ў Ленінградзе.

ВАЕННЫЯ ДЗЕЙННІ У КІТАІ

ШАНХАЙСКІ ФРОНТ

ШАНХАЙ, 29 лістапада. (БЕЛТА). Паводле кітайскіх паведамленняў, на паўднёвы ўсход ад Цзян-Іна ідуць безупынальны боі. Не гледзячы на вельмізную перавагу японцаў, кітайскія паліцыяны афрар адбіваюць атакі японскіх войск з сусзаем'я, ракі і паветра. Вечарам 28 лістапада кітайскія авіяцыя бамбарыравала японскія караблі ў раёне Цзян-Іна. Становішча карабляў Шанхай-Навінскай чыгункі няясна. Паводле японскіх паведамленняў, японцы паспяхова працоўніцы ўзгоўж чыгункі, дзібавікі кілометраў ад Цзінаі (стапіла пазваніцы Шаньлун) адбыліся 4-газіны артылерыйскі бой. Некалькі вёсак у ваколіцах Цзінаі разбураны. Сярод насельніцтва шмат забітых і раненых.

Учым на 28 лістапада звыш 10 японскіх кананераў з'явіліся ў кошта-равае Цында-Ляолян і прыступілі да высакі дэсанту. У Цында стварылася вельмі напружанае становішча.

НОТА ПРАТЭСТА ЗША ЯПОНІІ

ВАШЫНГТОН, 29 лістапада. (БЕЛТА). Дэпартамент ЗША (міністэрства замежных спраў) заявіў афіцыйна пра-тэст Японіі супроць закону ёю кітайскіх міншлі ў Шанхаі. Нота пратэста ЗША была ўручана ўчора японскаму ўраду амерыканскім паслом у Токіа.

ТОКІА, 29 лістапада. (БЕЛТА). Агенства Домей Цусіа прадлае, што амерыканскія судны павінны працягнуць працу ў Шанхаі.

ЯПОНЦЫ ГАСПАДАРНІЧАЮЦЬ У ШАНХАІ

ШАНХАЙ, 30 лістапада. (БЕЛТА). Учора японцы занялі тэлеграфную кантору з усімі не аддзеленымі, разамчэталымі на тэрыторыі міжнароднага селямента. Алячасова была занята разамчэталымі кітайскага міністэрства сувязі. Большасць кітайскіх служачых тэлеграфна і радыё-

цы японцы перанізулі атрылы на каперах. Другая калона захапіла Гуанду, у правіцы Анхуэй. Рух гэтай калоны папярэджае план японцаў абкружыць Нанкін абходам на Уху.

27 лістапада каля Цзян-Іна, на рацэ Янцзы бамбарыроўкай кітайскі авіяцыі зтоплены шэсь японскіх кананераў і адзін буйны ваенны карабэль.

У ПАУНОЧНЫМ КІТАІ

ХАНЬКОУ, 30 лістапада. (БЕЛТА). Карэспандэнт агенства Сентраль Н'юс паведамляе, што 27 лістапада за некалькі кілометраў ад Цзінаі (стапіла пазваніцы Шаньлун) адбыліся 4-газіны артылерыйскі бой. Некалькі вёсак у ваколіцах Цзінаі разбураны. Сярод насельніцтва шмат забітых і раненых.

Учым на 28 лістапада звыш 10 японскіх кананераў з'явіліся ў кошта-равае Цында-Ляолян і прыступілі да высакі дэсанту. У Цында стварылася вельмі напружанае становішча.

РОСТ АНТЫФАШЫСЦКІХ НАСТРОЎ У ГЕРМАНІІ

БЕРЛІН, 28 лістапада. (БЕЛТА). У сувязі з ростам антыфашысцкіх настроў мас і іх барацьбы супроць фашысцкага рэжыма, за апошні час у Германіі назіраюцца значнае ўзмацненне фашысцкага тэрору. Характэрна, што ў той час, як раённы друк у мэтах супрацьстаяння шырока апышчаны аб праследваннях антыфашыстаў, пільны бы стараны замаўчае факт барацьбы супроць існаючага ў Германіі рэжыма, прабуючы ўкрыць сапраўдны размах антыфашысцкага руху.

Толькі зрэдку газеты ў форме хронік-рэйскіх зметак паведамляюць аб тэры-

стычных мерах у адносінах да антыфашыстаў. Так, па паведамленню газет, у Врэслаўлі піль чалавек прыгавораны да розных тэрмінаў катаргі па абвінавачванні ў падрыхтоўцы зваржэння існаючага даду. Па такому-ж абвінавачванні ў Гамбург пасыла чалавек асуджана да катаргі да чатырох год. Катаржні прыгаворы па абвінавачванні ў падрыхтоўцы да зваржэння існаючага даду і ў неадпаведнай палітычнай дзейнасці вынесены таксама ў Мюнхене, Магдэбургу і іншых гарадах фашысцкай Германіі.

АТРАД ТАВ. ВАДАП'ЯНАВА ПРЫЛЯЦЕЎ У МАСКВУ

МАСКВА, 30 лістапада. (БЕЛТА). Лётны атрад Героя Савецкага Саюза тав. Ваданянава, які вяртаўся, як вяхом, з вострава Рудольфа ў Маскву, некалькі дзён у чарговы наўрэй затрымываўся ў Валадзе. Учора, 30 лістапада, надвор'е, нарэшце, усталявалася, і атрад стартваў на Маскву.

Роўна ў 15 гадзін вельмізныя аражыяны іштупкі з'явіліся над Масквой. Па цэнтральным аэрадроме імя Фрунзе ўздылі-нікаў пералётчыкі віталі сабраўшыся на стурэню начальнік Галоўнага Упраўлення Паўночнага морскага шляху тав. О. Ю. Шміт, сваікі, работнікі Галоўпаўночмор-шляху, прасягаўнікі друку.

у 1931 годзе — 2.558.000 руб., у 1936 годзе — 4.760.000 руб. Якая гэта вялікая дапамога палоннікам фашысцкага тэрору!

У лютым 1934 года мужыны аўстрыйскіх байцы, якія біліся на барыкадах са зброй у руках, былі разбіты пераважліва іх іхнімі фашызма, і ў Аўстрыі пачаўся люты бунт тэроу. Працоўныя Савецкага Саюза пазвалі тым усяму свету прыкава бліскучай міжнароднай салідарнасці. Пасля атрымання першых наві-наў аб гэтым бунце ў Аўстрыі яны прад МПР СССР перавалі МПР Аўстрыі і мільён шпінгатаў.

У кастрычніку 1934 года, калі германскія гарнякі Аўстрыі былі вымушаны а-з-тубіцца перад фашысцкімі бандамі Хіль-Роблеса — Леруса і ўся Аўстрыя стагла-ла ад іх зэзэстваў, прапіншны Савецкага Саюза на першым закліку МПР Іспаніі паслалі афрарам Іспанскага фашызма 3 мільёны пестэ. А хто не памятае та-го мусунага ўздыму ітэрнацыяналістычнай салідарнасці, тае таламогі жаданням і зямям рэспубліканскай Іспаніі, якую прапіншны Савецкага Саюза пачалі аказваць, як толькі загрымелі гарматы іспанскіх мяжэжнікаў. Італьянскія і германскія фашысцкія ітэрвенты!

Савецкі Саюз — падзея ўсяго пералаго-нага чалавечка, перды алят міру, апоры ўсёх барацьбітоў супроць фашысцкага варварства і ваіны.

Замежныя сесіны МПР чэраюць волю работу ў савецкіх таварышох. Вядзючы работу выконвае МПР Іспаніі. Арганізацыя занята падрыхтоў-кам чынам аказання дапамогі бекжан-ным, уловам і сіротам байцоў МПР Іспаніі — вельмізныя сіла. Лік членаў гэтай арганізацыі (уключаючы МПР Катаргоі) перавышае 600.000 чалавек. Толькі ў

ПАМЯЦІ С. М. КІРАВА

У сувязі з трайной гадавінай залізе-скага зойбства трагічна-зінубоўскай бандамі палкага трыбуна рэвалюцыі Сяргея Міронавіча Кірава на фабрыках і заводах, ва ўстановах, школах Менска празодзіцца чытка матэрыялаў і гутаркі аб незабытым Сяргею Міронавічу.

Комсамольскія арганізацыі Менска вы-лучылі каля 60 дэкадачыкаў з комса-мольска-актыўістаў для дакладаў аб С. М. Кіраву ў школах горада.

На вагонарамонтным заводзе імя Мас-коўскага і абодзены перапынак працоўніца гутаркі аб С. М. Кіраву сярэд рэзучых. Гэту работу вядуць 23 чытнікі і бясед-нікі. Рэдакцыя заводскай шматтыражкі «За здаровы вагон» выпускае спецыяль-ны нумар газеты. У газеце будуць зме-шаны біяграфія С. М. Кірава, вытокмі з яго прамоў і раз іншых матэрыялаў.

У Доме партактыва і ў Дэпартаўна-

бібліятэцы імя Леніна арганізаваны фота-выстаўкі, прысвечаныя С. М. Кіраву.

30 лістапада ў Менскім Доме Чырвонай Арміі адбыўся рашнішкі для комсамольскага актыва часцей Менскага гарнізона прысвечаныя памяці Сяргея Міронавіча Кірава.

З дакладам аб жыцці і дзейнасці слаўнага барацьбіта за справу рабочага класа Сяргея Міронавіча Кірава выступіў налі-тан М-скай часці тав. Кісеў.

ВІЦЕБСК. У чытальні Доме партакты-ва абсталявана выстаўка, прысвечаныя жыццю і дзейнасці Сяргея Міронавіча Кірава. Тут сабраны прамоў і даклады палкага трыбуна рэвалюцыі і літаратуры аб ім.

Па гораду праводзіцца адкрытыя парт-сходы з дакладам аб жыцці і дзейнасці таварыша Кірава. На прадпрыемствах, у школах і брыгадах, на выбарчых участках праводзіцца гутаркі на гэту тэму. Захо-дзяць спецыяльныя нумары газет, пры-свечаныя светлай памяці Сяргея Мірона-віча.

АРТЫКУЛЫ І ПРАМОВЫ С. М. КІРАВА

Партыямат ЦК ВКП(б) выпускае выбра-ныя артыкулы і прамоў С. М. Кірава.

У кнігу ўвайшлі артыкулы і прамоў С. М. Кірава, ахалючыя перыяд 1912—1934 г. Ахалючыя кніга вяхомым ар-тыкуламі С. М. Кірава «Протэста прамоў», надрукаваным у газеце «Тэро» 3 ліста-пада 1912 года, у якім С. М. Кіраву сме-ла, з большыпкім ставенісцю выкрывае парэскую дэражэную думу і хамелеаства дэпутатаў, чорнасопінцаў Пуршышэ-віча. Зьяўляюць на сьве ўвагу прамоў і дакументаў, якія адносіцца да дзейнасці С. М. Кірава на Паўночным Кайказе (1918—1924 гг.); выступленне С. М. Кірава на народным з'ездзе Тэрскай воб-ласці ў Мааколу 11 лютага (29 студзеня) 1918 года, даклад і заключныя слова на II сесіі народнага з'езда Тэрскай вобласці ў Папіроўку 5 сакавіка (20 лютага) 1918 года, тэлеграма з'езда В. І. Леніну і іншыя дакументаў.

У кнігу ўвайшлі таксама зьяўчана пі-

кавыя матэрыялы, якія адносіцца да пер-шыду афрарам Астрахані, якой кіраваў С. М. Кірава.

Вялікае ўражанне робяць уважышю-лія ў кнігу прамоў і даклады С. М. Кірава ў пердыд яго кіраўніцтва аспі-рацкай партыйнай арганізацыі (1926—1934 гг.), у якіх С. М. Кіраву наносіць сакрушальныя ўдары трагічна-зінубоўска-бухарэўскай зграі зраджыкаў. На-друкаваны прамоў С. М. Кірава на XV з'ездзе ВКП(б) 5 снежня 1927 года, на XVI з'ездзе ВКП(б) 30 чэрвеня 1930 го-да, на XVII з'ездзе ВКП(б) 31 студзеня 1934 года, на Класнай палчцы ў Маск-ве 31 студзеня 1934 года, на пленуме Ленін-градскага абласнога і гарадскога камітэтаў ВКП(б) 10 кастрычніка 1934 года.

Матэрыялы, сабраныя ў кнізе, малююць выдатны вобраз палкага трыбуна рэвалю-цыі С. М. Кірава.

Цана кнігі ў перападсе—5 рублёў 50 кап.

ЗАКРЫЛАСЯ ЎСЕБЕЛАРУСКАЯ НАРАДА РАБОТНІКАЎ ДЗЯРЖАНДЛІЮ

Заключыла сваю работу ўсебеларуская нарада работнікаў дзяржандлію. У спр-ячкі па дакладу выконвачага абвяхіаў наркома ўнутранага гандлю БССР тав. Фрэнца прынялі ўдзел 27 чалавек.

На нарадзе з прамовай выступіў вы-конвачыа абвяхіаў трыага сакратава ЦК ВКП(б) тав. Рашіцкі.

Удзельнікі нарады прынялі рашэнне, у якім вызначылі раз прадпрыемстваў, па-літычныя вынікі школьніцтва ў зліне гандлю і палітычнае абслугоўвання на-сельніцтва.

Нарада пад бурную аваяцыю ўсіх пры-сутніх паслала прыгавітальныя тэлеграмы калектыву ў дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР ад Менскай выбарчай аргуды, ма-дэлану паркому абароны тав. Ваданя-наву і наркому харчовай прамысловасці тав. Мікану.

У рашэнні намячаны маршэлістыцы па палітычнае абслугоўвання насельні-цтва ў паграччых раёнах, палітычнае грамадскага харчавання, разгортванне са-цыялістычнага спорніцтва і па барацьбе з рэстартамі і раскраванымі соцыял-істэчнай узласнасці.

Нарада пад бурную аваяцыю ўсіх пры-сутніх паслала прыгавітальныя тэлеграмы калектыву ў дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР ад Менскай выбарчай аргуды, ма-дэлану паркому абароны тав. Ваданя-наву і наркому харчовай прамысловасці тав. Мікану.

— 1 снежня ў 10 гадз. раніцы ў Доме партактыва адбудзецца сямінар з адрывам ад вытворчасці для прапагандастаў па гісторыі ВКП(б) па тэмах: II, III, V, VII, IX, X.

— У 7 гадзін вечара адбудзецца кан-сультацыя па гісторыі ВКП(б).

Намеснік аднамага рэдактара

I. М. ОФЕНГЕЙМ.

ДЗЕННІК

— 1 снежня ў 10 гадз. раніцы ў Доме партактыва адбудзецца сямінар з адрывам ад вытворчасці для прапагандастаў па гісторыі ВКП(б) па тэмах: II, III, V, VII, IX, X.

— У 7 гадзін вечара адбудзецца кан-сультацыя па гісторыі ВКП(б).

Намеснік аднамага рэдактара

I. М. ОФЕНГЕЙМ.</